

Prasība, kas celta 2014. gada 22. septembrī – Niche Generics/Komisija**(Lieta T-701/14)**

(2014/C 431/61)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Niche Generics Ltd (Hitchin, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji – E. Batchelor, M. Healy, Solicitors, un F. Carlin, Barrister)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt lēmumu;
- atcelt vai, katrā ziņā, samazināt naudas soda summu un
- piespriest Komisijai segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo tiesvedību.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītāja cenšas panākt daļēju Komisijas 2014. gada 9. jūlija Lēmuma C(2014) 4955, galīgā redakcija, lietā AT.39612 – Perindopriils (*Servier*) atcelšanu.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza vienpadsmit pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija nav pareizi piemērojusi juridisko “objektīvās nepieciešamības” kritēriju, lai noteiktu, vai uz patenta mierizlīgumu starp prasītāju un *Servier* attiecas LESD 101. panta 1. punkts.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu, nepiemērojot prasītājas mierizlīgumam Regulas par tehnoloģiju nodošanas kategoriju izņēmumiem vadlīnijas.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, klasificējot mierizlīgumu kā LESD 101. panta 1. punkta pārkāpumu “mērķa dēļ”.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir kļūdaini piemērojusi pati savu juridisko “pārkāpums mērķa dēļ” kritēriju konkrētajiem faktiem, kas attiecas uz prasītāju.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, secinot, ka mierizlīgumam bija pret konkurenci vērstas sekas.
6. Ar sesto pamatu alternatīvi tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neatzīstot, ka mierizlīgums atbilst izņēmuma kritērijam atbilstoši LESD 101. panta 3. punktam.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi prasītājas tiesības uz aizstāvību un labas pārvaldības principu, apspiedoši rīkojoties savā izmeklēšanā attiecībā uz dokumentiem, kurus skar juridiskais noslēpums.
8. Ar astoto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu naudas soda aprēķinā, bez objektīva pamatojuma izturoties pret prasītāju ne tā kā pret *Servier*.
9. Ar devīto pamatu tiek apgalvots, ka, nosakot naudas sodu prasītājai, Komisija ir pārkāpusi samērīguma principu, pašas vadlīnijas un iepriekš iedibināto praksi.

10. Ar desmito pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi Regulas Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 23. panta 2. punktu, pārsniedzot naudas sodu 10 % maksimālo lielumu.
11. Ar vienpadsmito pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu atbilstoši LESD 296. pantam attiecībā uz savu naudas soda aprēķinu un savu novērtējumu par prasītājas pārkāpuma smagumu.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [LESD 101.] un [LESD 102.] pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 10. oktobrī – IPSO/ECB

(Lieta T-713/14)

(2014/C 431/62)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Starptautisko un Eiropas sabiedrisko pakalpojumu organizācija (IPSO) Vācijā (Frankfurte pie Mainas, Vācija) (pārstāvis – L. Levi, *avocat*)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka (ECB)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt ECB Valdes locekļu 2014. gada 30. maija lēmumu, kas publiskots 2014. gada 16. jūlijā, noteikt divu gadu maksimālo termiņu noteikumiem pagaidu darbinieku līgumiem, kuri pilda sekretariāta un administratīvās funkcijas;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt morālo kaitējumu, kas *ex aequo et bono* novērtēts EUR 15 000 apmērā;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, pirmkārt, ka ir tikušas pārkāptas prasītājas tiesības uz informāciju un konsultācijām, kas noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 27. pantā un Direktīvā 2002/14 ⁽¹⁾, un precizētas un īstenotas ar pamatnolīgumu par atzīšanu, informācijas apmaiņu un konsultāciju un 2014. gada janvāra *ad hoc* nolīgumu, ar ko izveido aģentūras darbinieku darba grupu, kas noslēgts starp ECB un IPSO un, otrkārt, ka ir pārkāpti minētie nolīgumi.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības uz labu pārvaldību un, it īpaši, tiesības tikt uzklausi un tiesības uz piekļuvi informācijai, procesuālās tiesības, kas noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 11. marta Direktīva 2002/14/EK, ar ko izveido vispārēju sistēmu darbinieku informēšanai un uzklausi Eiropas Kopienā – Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgā deklarācija par darba ņēmēju pārstāvību (OV L 80, 29. lpp.).